

Piața

Poeziikrl

M-am plimbat pe la
piață,
legumele să le gust,
într-o zi calduroasă,
în care nimic nu era
de făcut.
Și cum indecis
eram,
pe rând le-am luat..
Dar ce ciudat..
Roșiile aveau un gust
nepotrivit..
Apoi castraveți
verzi, impunători
m-au ademenit.
Însă și ei
gustul
roșiilor nepotrivite
îl aveau.
Ce coincidență,
îmi ziceam.
Au urmat ardeii,
verzi,
galbeni..
Și chiar și roșii..
Toate mângâiate
de același soare,
ciudat,
la fel se prezentau.
Am fugit speriat
la o tarabă
îndepărtată,
și niște resturi de
varză,
fără explicații
am înfulecat..
Vânzătorul uimit
și confuz de grimasa mea,
mi-a zis amabil:
- Poate ceapa verde vă place
mai mult..
Sau cea albă, poate?
Dar nimic diferit

între ele
nu era.
Papilele-mi strigau
îndurare,
dar îndată ce cu apă
le-am liniştit,
am căutat usturoiul,
cu gustul lui
viril.
După ce l-am găsit,
cu poftă
am plătit, în linişte
să-l înfulec.
Degetele-mi alunecau,
nerăbdarea-mi creştea,
însă ştiam
că ceva uitat
din nou în mine
se va trezi.
Am muşcat cu dor,
şi am mestecat
revoltat,
dar nimic din ce ştiam
pe limbă nu-mi
dansa.
Am aruncat ce mai rămase,
dintr-un soldat veştejit,
şi cu picioarele
înlemnite,
spre casă am plecat.
Vântul sufla uşor,
când prin mulţime
aluncam,
îngândurat.
Simţeam că eu sunt
defect.
- Roşii proaspete şi gustoase,
striga o doamnă
de la o tarabă,
dar eu deja
nu mai credeam.
Apoi când din piaţă
afară să cotesc
urma,
o cutie drumu-mi tăia,
şi picioarele-mi încurcate,
se opriră.
- Ma scuzaţi, e gunoiu',

da-ți-l mai încolo, să nu-ncurce.
Mecanic m-am aplecat,
să mă conformez,
ca un robot,
când un parfum de pătrunjel,
nămile-mi trezi.
Fără să mă mai uit în jur,
am mușcat cu poftă,
și dezamăgirea veche,
dezamăgită,
gustul de altadat'
îl descoperi.
Am luat gunoiul
și am fugit,
lăsând vorbele vânzătorului
să fugă și ele,
disperate,
după mine..
- Am legume proaspete!
Cu gust adevărat!
Veniți și încercați!